

Sygn. akt I C 859/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: S. N. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 roku w S.

sprawy z powództwa **I. J.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powódki **I. J.** kwotę 5.925,05 zł. (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia pięć złotych i 05/100) z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym od dnia 8 marca 2013 r. do dnia zapłaty ;

II. zasądza od pozwanego **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powódki **I. J.** kwotę 1.916,00 zł. (jeden tysiąc dziewięćset szesnaście złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 368,17 zł. (trzysta sześćdziesiąt osiem złotych i 17/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 859/14

UZASADNIENIE

Powódka **I. J.** wytoczyła w dniu 23.10.2013 r. powództwo przeciwko **Towarzystwu (...) S.A.** z siedzibą w **W.** o zapłatę na jej rzecz kwoty 5.925,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8.03.2013r. do dnia zapłaty tytułem uzupełnienia należnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną w samochodzie marki **F. (...)** nr rej. (...), będący własnością poszkodowanego **Ł. L.** na skutek kolizji z samochodem objętym ubezpieczeniem u pozwanego wywodząc, iż wypłacone odszkodowanie nie jest zgodne z wyceną rozmiaru szkody wykonaną na zlecenie powoda. Powódka powołała się na umowę cesji wierzytelności z tytułu części odszkodowania.

Nadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W dniu 20.11.2013 r. został wydany nakaz zapłaty postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądanie pozwu w całości (k. 29).

Pozwane **Towarzystwo (...) S.A.** w **W.** wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył go w całości i o wniósł o oddalenie powództwa w całości wywodząc, iż wypłacone odszkodowanie zrekompensowało powodowi szkodę. Zakwestionował też umowę cesji. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, sprawę rozpoznano z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (k. 83).

Sąd ustalił, co następuje:

Samochód marki F. (...) nr rej. (...), będący własnością poszkodowanego Ł. L. uległ kolizji w dniu 5.02.2013 r. Sprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

bezsporne oraz k. 198 - zeznania świadka Ł. L., dokumenty w aktach szkody

Zgłoszenie szkody przez pokrzywdzonego pozwanemu zostało dokonane w dniu 5.02.2013 r.

bezsporne, dowód: dokumenty w aktach szkody

W wyniku kolizji w samochodzie pokrzywdzonego uległy uszkodzeniu w stopniu wymagającym wymiany na pełnosprawne: błotnik przedni prawy, drzwi prawe, zawiasy górny i dolny drzwi prawych, zamek drzwi prawych, szyba drzwi prawych, lusterko wsteczne zewnętrzne prawe, podnośnik szyby drzwi prawych, prowadnice szyby drzwi prawych, wykładzina tapicerska drzwi prawych, wiązka przewodów elektrycznych drzwi prawych, poszycie boku prawego (błotnik tylny prawy) oraz w stopniu wymagającym naprawy: wnęka koła tylnego prawego, szkielet boku prawego.

dowód: k. 73 - arkusz badania powłoki lakierowej, k. 74 -76 - ocena techniczna, k. 94-98 - opinia biegłego, k. 198 - zeznania świadka Ł. L. , dokumenty w aktach szkody

Pozwany ustalił i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 6.623,07 zł., odmawiając wypłaty dalszego.

bezsporne oraz dokumenty znajdujące się w aktach szkody, k. 11 - informacja o wysokości szkody częściowej w pojeździe, k. 13-16 - kosztorys

Powódka/pokrzywdzony nie zgodzili się z wysokością wypłaconego im odszkodowania i zlecili sporządzenie kalkulacji wysokość szkody została określona na kwotę 12.548,13 zł. z VAT.

dowód: k. 17-22 - kalkulacja naprawy

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu wyniosła 12.718,22 zł brutto.

dowód: k. 94-98 - opinia biegłego sądowego, k. 160-opinia ustna uzupełniająca biegłego

Powódka zawarła z pokrzywdzonym Ł. L. umowę przelewu (cesji) wierzytelności w dniu 23.04.2013 r.

dowód: k. 23 - umowa, k. 198 - zeznania świadka Ł. L.

Powódka wezwała pozwanego do dopłaty tytułem odszkodowania 5.925,05 zł.

dowód: k. 24 - pismo z 23.04.2013 r. k. 25 - dowód nadania

Pozwany wystosował pismo do pokrzywdzonego informując, iż dopłata odszkodowania może nastąpić jedynie w wypadku udokumentowania wyższych kosztów naprawy, niż wypłacone odszkodowanie.

dowód: k. 26 - pismo z 29.05.2013

Sąd zważył, co następuje:

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiem z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić, ani od okoliczności sprzedaży pojazdu. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w "Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe", Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy samochodu powodów, który doznał uszkodzenia w wyniku kolizji ze sprawcą ubezpieczonym przez pozwanego.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu powinna wynieść 12.718,22 zł brutto.

Biegły ustalił uśrednione stawki roboczogodziny stosowane w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) w roku 2013 w wysokości 80 zł. netto dla prac mechaniczno - blacharskich i pomocniczych oraz 90 zł. netto dla prac lakierniczych (opinia pisemna oraz ustna uzupełniająca).

Przyjęta przez biegłego stawka za robociznę umożliwia przywrócenie stanu samochodu sprzed szkody, zwłaszcza, iż zostało wybrane rozliczenie kosztorysowe. Natomiast stawki przyjęte przez pozwanego zmuszałyby do wykonania naprawy w warsztacie wykonującym naprawy poniżej średniej wartości stawek na rynku lokalnym, do czego pozwany nie był uprawniony pomimo wybrania kosztorysowego rozliczenia szkody.

Biegły ustalając koszty części zamiennych przyjął wartość części oryginalnych.

Sąd przyjął te wyliczenia za wiarygodne, gdyż należy mieć na uwadze, iż pełne odszkodowanie powinno zawierać nie tylko uwzględnienie przeciętnej ceny roboczogodziny, obowiązującej na danym obszarze, ale również ceny części oryginalnych, stosowanych przez serwis danej marki pojazdu. Nie można pozbawiać poszkodowanego na

skutek kolizji możliwości naprawienia szkody przy pomocy części oryginalnych, zwłaszcza, iż zastosowanie części nieoryginalnych powodowałoby podniesienie kosztów naprawy związanych z dopasowaniem części do oryginalnych części zamontowanych w samochodzie, a tym samym zysk z zastosowania tychże części byłby iluzoryczny i na pewno powodowałby znaczne obniżenie jakości wykonanej naprawy. Ponadto należy zauważyć, iż jak wynika z przeprowadzonych dowodów w sprawie szkoda w przedmiotowym pojeździe nie była szkodą całkowitą.

Należy również zauważyć, że fakt wykonania naprawy, która nie przywraca pojazdu w pełni do stanu sprzed szkody, mimo poniesienia przez naprawiającego niższych kosztów, powoduje dalsze występowanie uszczerbku w majątku właściciela pojazdu z uwagi na brak przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, co ujawnia się chociażby w niższej wartości pojazdu.

Nie ma też znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy cesja wierzytelności z tytułu przysługującego właścicielowi uszkodzonego pojazdu odszkodowania. Umowa ta została zawarta na podstawie art. 509 § 1 kc. Sąd ustalił, iż w sprawie brak było podstaw do tego by uznać tę umowę za nieważną. Umowa w formie pisemnej została złożona do akt, a świadek Ł. L. potwierdził fakt jej zawarcia. Zeznania świadka w ocenie Sądu były szczerze i zasługujące na walor wiarygodności. Zatem na podstawie zawartej umowy cesji powódka wstąpiła w prawa przysługujące właścicielowi pojazdu z tytułu odszkodowania za szkodę w przedmiotowym pojeździe.

Odnośnie wysokości szkody powiększonej o podatek VAT należy wskazać, iż na podstawie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17.05.2007 r. (III CZP 150/06, publ. OSNC 2007/10/144, biul. SN 2007/5/9), z którą Sąd orzekający w pełni się zgadza - odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, ustalone wg cen części zamiennych i usług, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług (VAT) w zakresie, w jakim poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Biorąc pod uwagę, iż zakład ubezpieczeń częściowo naprawił szkodę i wypłacił pokrzywdzonemu odszkodowanie w wysokości 6623,07 zł, co było bezsporne, należało uwzględnić roszczenie powódki na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić różnicę między wyliczoną szkodą przez biegłego, a częściowym jej naprawieniem, a ponieważ różnica ta była większa niż dochodziła powódka w pozwie - należało uwzględnić żądanie pozwu w całości.

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody miało miejsce 5.02.2013 r., a termin 30 dni upłynął 7.03.2013r., a tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek od dnia 8.03.2013 r. - zgodnie z żądaniem pozwu. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc.

O kosztach postępowania sądowego postanowiono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą postępowanie i zasądzić od niego na rzecz powódki koszty postępowania, na które złożyły się: opłata od pozwu 297 zł., wynagrodzenie pełnomocnika 1200 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł., zaliczka na poczet opinii biegłego 400 zł., oraz opłata sądowa 2 zł. W sumie 1916 zł.

Z uwagi na to, iż pozostał nie uiszczony koszt z tytułu przeprowadzonych opinii biegłego w kwocie 368,17 zł., kosztem tym należało obciążyć pozwanego.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd postanowił zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia MS 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.